

Comentariul operei La Grandiflora scrisa de Mihaescu Gib - prima parte

Primate cu oarecare sau totala rezerva la aparitie, nuvelele lui Gib Mihaescu se vor bucura de binemeritata apreciere - abia dupa editarea primelor sale romane. Din nefericire, nume prestigioase ale istoriei noastre literare vor privi scrisul de inceput al prozatorului oltean nu doar cu neincredere, ci cu acuze care incearca sa anuleze total originalitatea.

Eugen Lovinescu va condamna modul de realizare a nuvelor ca "sub nivelul posibilitatilor literare", ca si "nepilduita masa de trivialitate".

George Calinescu observa, aproape cu ostilitate desi pe parcurs isi va revizui opinia, ca "nuvelele lui Gib I. Mihaescu aduc o atmosfera apasatoare de halucinatii; ele par si sunt opera unui fabricant de razboi", Pompiliu Constantinescu caracterizeaza drept "analist lucid si laborios", iar nuvelele sale sunt vazute de Al. Philippide drept capodopere ale acestui gen si "modele ale genului" de catre Perpessicius.

Aparate mai intai in diferite ziare si reviste ale vremii, nuvelele vor fi selectate cu atentie in volume succesive: 1928 - "La Grandiflora", publicata de Editura Scrisul Romanesc din Craiova, in 1929 - "Vedenia" - la Editura Cartea Romaneasca - Bucuresti - colectia "Gandirea".

Cele doua nuvele care dau si titlul celor doua volume sunt recunoscute ca remarcabile constructii, dau certitudine viitoarelor mari romane - "Rusoaica" si "Dorina Alba".

Ca intreaga sa opera, nuvelistica lui Gib Mihaescu ne ofera o replica esentializata a vietii cotidiene din mediul provincial. Cele mai multe nuvele - deci si cele aduse in discutie - au la baza o obsesie de tip erotic, generata de gelozia sotului fata de consoarta infidela sau banuita a fi infidela Eroii - Sava Manaru si capitanul Naicu devin robi ai propriei lor inchipuiri infierbantate, care ii va conduce spre alienare. Ei se afla intr-o continua si dramatica pendulare: imaginatia ce merge spre maladiv si realitate. Faptele ce declanseaza obsesiile celor doi sunt fara importanta dar prin proiectia lor in inchipuire, devin acte dominante.

Amanuntul de viata este ridicat la scara multidimensionala devine halucinant, se deformeaza si devine obsesie.

Prin "La Grandiflora", facem cunostinta cu lumea targului oltenesc.

In gradina de vara a lui Al. Cocosel "La Grandiflora", in anotimpul dulce, cand in viile din Dealul Verdii, "strugurii dau in copt", este sarbatoare seara de seara "Agapele acestea nocturne si subtile au radiatiuni telepatomagnetice in oraselul vestit in vii", noteaza autorul.

In centrul veseliei din gradina "Grandiflora" se afla Manaru, un boiernas intors de la "tara" daca asa se poate numi proprietatea ce se afla doar la 5 km distanta de orasel. Dar atmosfera obisnuita de

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"chef nu-i mai este prielnic pentru ca este ros de banuieli conjugale. Pe tanara sotie a exilat-o la vie, pentru ca el sa se poata gandi si convinge de credinta sau necredinta ei. Il banuieste pe Ramura prietenul casei. Intarzierea acestuia la petrecere il face sa cada intr-o mutenie periculoasa "Banuiala patrunse in el ca un cutit lung". "Si privea cu ochi tulburi, fara intelegere, peste mesele gradinii parasite de consumatori. Padurea de scaune asezate de chelneri cu picioarele in sus crestea, venea spre el; iar de sus, din lampionul central, parea sa curga un fel de apa galbuie si murdara care inunda totul in lumina ei puhava l se paru ca de la sine scaunele se inmultesc, dand proportii uriase periei naprasnice de tepi".

Sosit in cele din urma si primit cu o efuziune ce nu vestea nimic bun, Ramura se simte deodata banuit: "El incremenise cu gura intr-un ranjet prostesc, atat de poltron si atat de caraghios, ca-1 vedea reflectat in privirile compatimitoare ale celor de fata"

Pe cand ceilalti comeseni se retrag pe nesimtite, pentru a se amuza, de cele ce vor urma, ascunsi "de dupa uluci", cei doi, ramasi fata in fata se cerceteaza incrancenati.